

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžf/61/2014
Identifikačné číslo spisu: 7012200131
Dátum vydania rozhodnutia: 29.10.2014
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Kováčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2014:7012200131.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: HOPE TRADE, s.r.o., so sídlom Tyršovo nábrežie 11, Košice, IČO 36 584 118, zastúpeného JUDr. Dušanom Antolom, advokátom so sídlom Zbrojničná ul. č. 12, Košice, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. 27786/2011-1410 zo dňa 21. decembra 2011, v konaní o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/22/2012-47 zo dňa 29. apríla 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/22/2012-47 zo dňa 29. apríla 2014 o d m i e t a .

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 6S/22/2012-47 zo dňa 29. apríla 2014 zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku. Krajský súd poukázal na to, že povinnosť vnútroštátneho súdneho orgánu požiadať Súdny dvor Európskej únie o vydanie rozhodnutia o predbežnej otázke nemožno vykladať absolútne. Zmyslom riešenia predbežnej otázky nie je rozhodnúť konkrétny spor, ktorý je vo výlučnej kompetencii súdu členskej krajiny, ale zabezpečiť jednotný výklad komunitárneho práva, pričom prejudiciálna otázka nesmie byť zjavne neopodstatnená a irelevantná vo vzťahu k prebiehajúcemu konaniu a zároveň nesmie ísť o otázku akademickú. Krajský súd dospel k záveru, že v danom prípade neexistuje dôvod obrátiť sa na Súdny dvor Európskej únie s prejudiciálnou otázkou výkladu únievého práva.

Proti uvedenému uzneseniu podal žalobca odvolanie a žiadal, aby odvolací súd uznesenie Krajského súdu v Košiciach zmenil a návrhu na prerušenie konania vyhovel.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je potrebné odmietnuť.

Podľa § 109 ods. 1 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku súd konanie preruší, ak rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy.

Podľa § 202 ods. 3 písm. o/ Občianskeho súdneho poriadku odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu, ktorým sa zamietol návrh na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/.

Dôvodom zavedenia citovaného ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku zákonom č. 384/2008 Z.z. s účinnosťou od 15.októbra 2008 bolo rozšírenie okruhu uznesení, proti ktorým nebude prípustné odvolanie, o uznesenie, ktorým prvostupňový súd zamietol návrh na prerušenie konania a postúpenie veci na Súdny dvor Európskej únie za účelom vyriešenia prejudiciálnej otázky. Keďže súd prvého stupňa nemá povinnosť takéto postúpenie vykonať, nie je dôvod ani na to, aby sa mu takéto postúpenie „nanútilo“.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Na základe uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 218 ods. 1 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku odmietol odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/22/2012-47 zo dňa 29. apríla 2014, ktorým bol zamietnutý návrh žalobcu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku, pretože smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a analogicky podľa ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.